

stor Vigtighed, men jeg troer dog, at det kunde være rigtigt, for at tilskynde Parterne til at komme tilstede i rette Tid, at paalægge dem en saadan Mulct; den vil vel meget sjelden blive affræbet, naar de ikke udeblive altfor længe; men imidlertid, hvis der er nogen Betænkkelighed ved en saadan Bestemmelse, da vil den jo ogsaa meget let kunne falde bort.

Forfaavidt den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen) har gjort en Erindring med Hensyn til § 6, troer jeg dog ikke, at det vilde være rigtigt at ubelade den Bestemmelse, at Formanden skal træffe Aftale med Landvæsencommissairerne, thi, selv om det ikke stod der, vilde han vistnok i Almindelighed dog gjøre det, da det følger af Sagens Natur, at det maa være ham af Vigtighed, at de Mænd, som ere udnævnte til at arbejde sammen med ham, indfinde sig til den Tid, som han berammer. Landvæsencommissairerne kunne have aldeles gyldige Forsald, som han ikke kan kjende, og det er altsaa aldeles nødvendigt, at hon forud kommer til Kundskab om, hvorvidt de kunne møde eller ikke; blev der afholdt et Møde, og de paa Grund af et saadant nødvendigt Forsald ikke kom tilstede, vilde der derved være spildt megen Tid. Hvad angaaer Bemærkningen med Hensyn til det sidste Punktum i bemeldte Paragraph, da er den vistnok aldeles berettiget, og det vil altsaa til tredie Behandling kunne forandres saaledes, at der fastsættes, hvilken Betaling der skal ydes til disse Mænd; det er derved at bemærke, at det er Forskjellen med Hensyn til Betalingen mellem Kjøbstad og Land, som har givet Anledning til at nævne denne Paragraph i Sportelreglementet. Jeg skal endnu kun, da maasse En eller Anden vil henvende sin Opmærksomhed derpaa, bemærke, at den ældre Betaling har været 1 Mk. for hver Indkaldelse, medens den efter Sportelreglementet for Kjøbstædernes Bedkommende er 27 Sk., og for Landet, saavidt jeg erindrer, 2 Mk. 4 Sk. Hvorvidt det er rigtigt eller ikke at tilstaae Stævningmændene en højere Betaling, kan jo gjerne være Tvivl underkastet, men da der ikke med Hensyn hertil er stillet noget Endringsforslag, vil der for

Tiden ikke kunne være at tage Hensyn til disse Bemærkninger.

L. C. Petersen: Jeg er ogsaa af den Formening, at en saadan Forhøielse af Betalingen til Stævningmændene for en saadan Forkyndelse som den, der er bestemt i § 6, ikke er ganske heldig. Jeg troer, at man nærmest kan sammenligne Landvæsencommissairer med Forligelsescommissairer, og at man saaledes kan blive staaende ved den Betaling, som der ydes Stævningmændene for Indvarsling til Forligelsescommissiønen, der som bekendt er 1 Mk. pr. persona. Hvad angaaer Slutningen af § 7, da skal jeg henstille til det ærede Udvalg og til den høitærede Minister, om der ikke skulde være gyldig Anledning til at tilføie, at Indvarslingen ogsaa blev bekendtgjort ved Kirkestevne i det eller de Sogne, hvor Bedkommende kunde antages at opholde sig. Jeg troer nemlig, at det paa flere Steder vilde være rigtigt at lade Bekendtgjørelserne i Berlingske Tidende bortfalde, da Berl. Tid. er et Blad, som ikke bliver holdt eller læst af Mængdemænd paa Landet, men derimod indføre i Loven en Bestemmelse om, at Indvarslingen ogsaa skal skee ved Kirkestevne.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets § 5 (see Anh. B. Sp. 32) vedtoges eenstemmig med 76 St.

2) Sammes § 6 (see sammesteds) vedtoges med 60 St. mod 2.

3) Sammes § 7 (see sammesteds Sp. 33) vedtoges med 64 St. mod 2.

4) Sammes § 8 (see sammesteds) vedtoges eenstemmig med 69 St.

5) Sammes § 9 (see sammesteds Sp. 33—34) vedtoges eenstemmig med 71 St.